

О. СИРОТЕНКО

КРОВ НА ЛЕН

ТЕКСТ С. ВЕРХОВЦЕВА

ДВОУ МОЛОДИЙ БІЛЬШОВИК

БІБЛІОТЕКА УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА

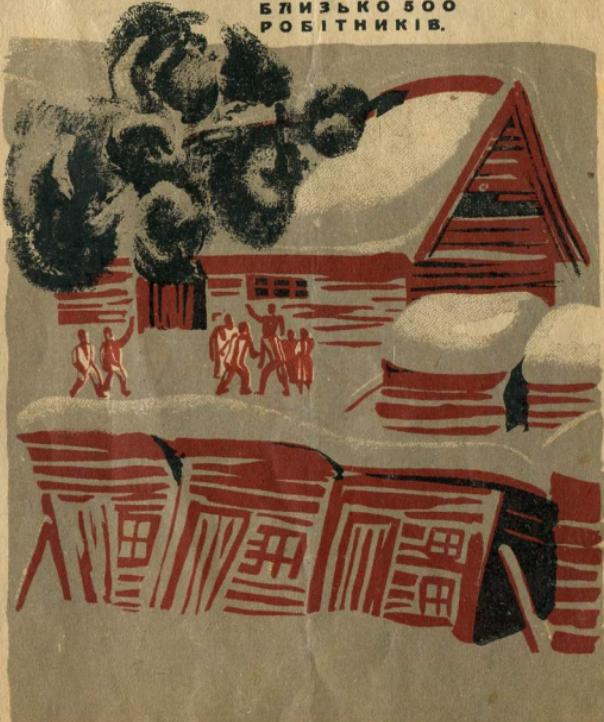
UARTLIB.ORG

UARTLIB@GMAIL.COM

В Сибіру далекім, на березі Лени,
де зими холодні і хуги шалені,
де золото з рудень, з води і з пісків
панам добували,
сами голодали
сотні і тисячі робітників,

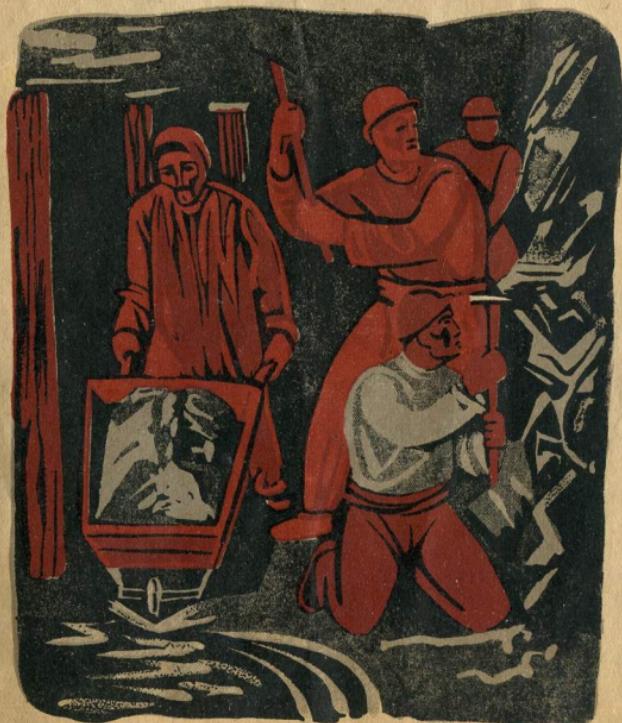
ТАМ

17 КВІТНЯ 1912 РОКУ
РОЗСТРІЛЯНО
БЛИЗЬКО 500
РОБІТНИКІВ.

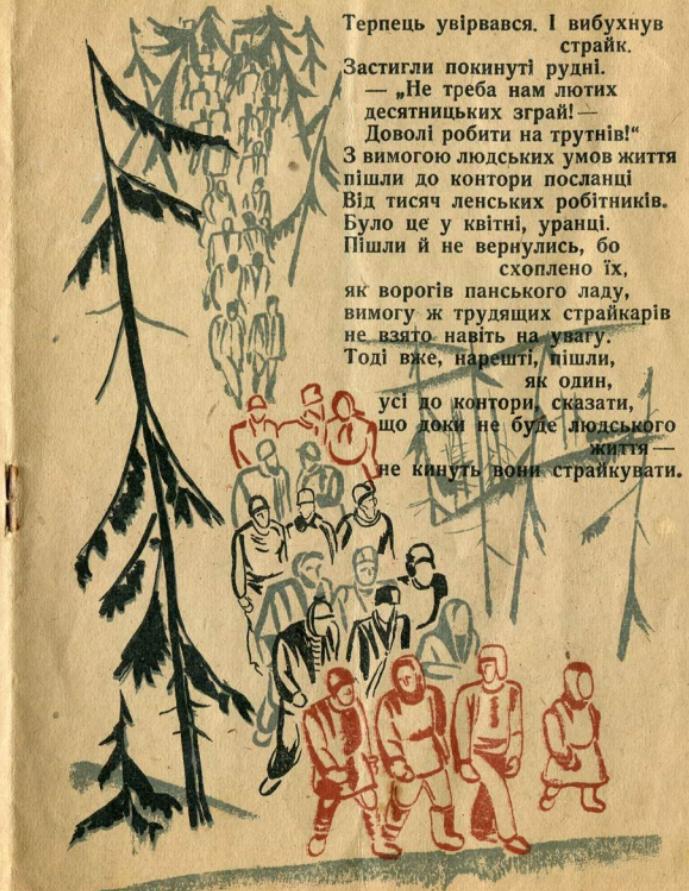
І влітку і взимку
в незgrabних хатинах
конав робітник
у подраній свитині.

І з раннього ранку
до пізньої ночі
робили у шахтах
голодні робочі.

ГОЛОДНІ, бо треба
харчами живитись
з хазяйської лише
крамниці,

де м'ясо з червами,
де хліб наче з глини,
так, ніби трудяці
не люди, а свині.

Терпець увірвався. І вибухнув
страйк.

Застигли покинуті рудні.

— „Не треба нам лютих
десантницьких зграй! —

Доволі робити на трутнів!“

З вимогою людських умов життя
пішли до контори посланці
Від тисяч ленських робітників.
Було це у квітні, уранці.

Пішли й не вернулись, бо
схоплено їх,

як ворогів панського ладу,
вимогу ж трудящих страйкарів
не взято навіть на увагу.

Тоді вже, нарешті, пішли,
як один,
усі до контори, сказати,
що доки не буде людського

життя —

не кинуть вони страйкувати.

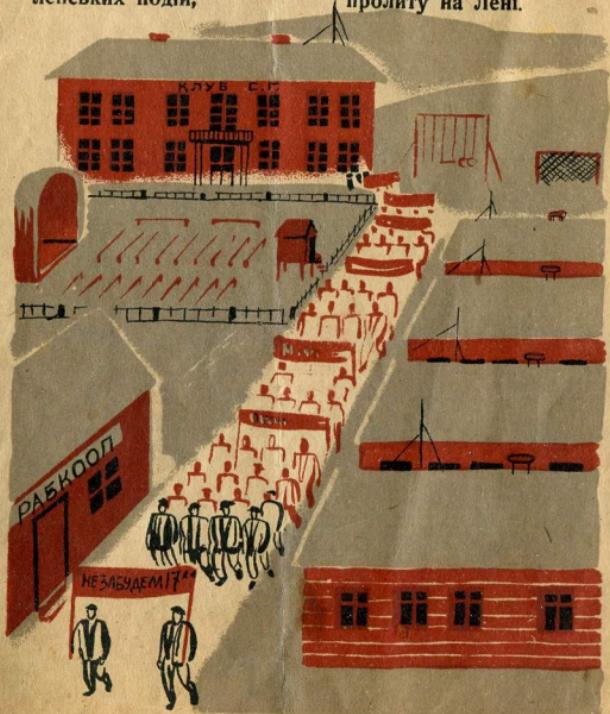
I раптом назустріч
з рушницями:
— „Стій!...“

Стоять офіцери.. салдати.
І бачило сонце і сосни густі,
як легко беззбройних вбивати.
Розстріляно сотні на Лені, але
не знищено дужої волі,
що робітництво на бій веде
за крачу робітничу долю.

Минули роки.
Робітник переміг.
Країну будууть
трудящі сами.
Царю, фабриканту,
поміщикі — годі,
не вирве ніхто
у трудящих свободи.
Але не забудемо
ленських подій,

шануймо забитих,
що вийшли на бій,
Що вийшли на бій
на гнобителя - ката.
І мусимо нині ми
всі пам'ятати
у дні будівництва,
в дні темпів шалених
про кров робітництва,
пролиту на Лені.

Укрголовліт № 9971 (2931).

Київ. Печерське (Цитаделя 9). З друкарні-літографії УГП—ДВОУ—УАН.

Замов. № 1511—20.000